

på det, regeringen gør med nedskæringerne i miljøindsatsen, miljøbistanden og ulandsbistanden, at man bevæger sig i en fuldstændig anden retning end en stor gruppe partier her i Folketinget ønsker.

Så selv om processen, altså den form, man har tænkt sig at følge det op på, kan være meget fornuftig – jeg nævnte sådan set også, at det synes jeg rummer mange interessante elementer – må vi altså indholdsmæssigt have en regering, der er langt mere progressiv, der vil være parat til at bekræfte tidligere tiders dagsordener på det område her, og det håber jeg at man vil gøre, for det er dér uenigheden er.

(Kort bemærkning).

**Jann Sjørnsen (KRF):**

Når det ikke er lykkedes regeringen at få et bredt flertal for et forslag til vedtagelse, så hænger det jo sammen med, at vi i hvert fald er nogle partier i Folketinget, der mener, at der skal være sammenhæng mellem ord og handling. Vel er der mange af de ord og satsningsområder, som står i både regeringspartiernes og Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse og det forslag til vedtagelse, som bl.a. Kristeligt Folkeparti er medforslagsstiller til, der er identiske, klart nok, men ord alene gør det ikke. Det er handlingen, der er den afgørende, og derfor er det faktisk ikke ligeegyldigt, hvordan man dels prioriterer den bistand, man nu ønsker at yde, hvad enten det er Mifresta-bistand, eller det er ulandsbistand, dels selvfølgelig heller ikke ligeegyldigt, hvor niveauet ligger, når det kommer til stykket.

Kl. 14.40

Jeg må bare konstatere, også med hensyn til den kritik, jeg rettede før af ministerens bemærkninger om, at Dansk Folkeparti havde været særdeles konstruktiv i debatten i dag, at jeg må forstå ministerens svar sådan, at det konstruktive bestod i, at man var gået med på regeringspartiernes forslag til vedtagelse.

Men udenrigsministeren undlod helt og aldeles at forholde sig til det, som Dansk Folkeparti af egen drift har sagt i debatten i dag, og derfor bliver jeg nødt til at spørge udenrigsministeren: Finder udenrigsministeren, at de bidrag, som Dansk Folkeparti kom med i debatten i dag, i særdeleshed under de korte bemærkninger, var konstruktive, og var de at forstå som værende identiske med den udviklings- og bistandspolitik, som regeringen står inde for?

(Kort bemærkning).

**Keld Albrechtsen (EL):**

Jeg hæftede mig også ved, at ministeren her i anden runde omfortolkede, hvad han havde sagt om Dansk Folkeparti, for først sagde ministeren jo, at Dansk Folkeparti havde haft en konstruktiv linje i debatten. Det ændrede ministeren så til, at det konstruktive bestod i, at Dansk Folkeparti havde støttet regeringens forslag til vedtagelse.

Jeg synes, at ministeren står tilbage med et forklaringsproblem, for jeg synes, ministeren skylder nu at forklare, om regeringen er enig i den lange række af betragtninger om, hvor skadeligt det er at yde ulandsbistand, som var hovedpointen i Dansk Folkepartis indsats i debatten her i dag. Dansk Folkeparti tog faktisk ordet, ja, måske 20 gange under debatten, noget i den stil, og jeg tror, at i samtlige indlæg gik det ud på at demonstrere, hvor forkert det er at give ulandsbistand.

Jeg synes, at ministeren nu skylder at forklare, om det virkelig var det, han syntes var konstruktivt.

(Kort bemærkning).

**Jørn Jespersen (SF):**

De ting, jeg ser som meget store forskelle på de to forslag til vedtagelse, er, at vi nævner en styrkelse af ideerne bag den globale aftale, og at vi nævner eksplicit en forbedret markedsadgang. Så kan regeringen sige: Ja, men vi taler også en sammenkobling af Doha og Johannesburg osv.

Det er bare ikke troværdigt, for da regeringen trådte til, var det sådan, at når vi talte om, at vi skulle lave en global aftale byggende på Doha, altså på resultaterne osv., så betød det jo, at vi skulle have mere oveni, men selvfølgelig startede der, hvor vi var. I praksis blev det meget hurtigt begrænset til Doha, ikke flere indrømmelser på handel, ikke flere indrømmelser på markedsåbning, ikke flere indrømmelser på finansiering. Det er derfor, man ikke skal tage den slags formuleringer særlig alvorligt, når de kommer fra regeringen, for regeringen har vist i praksis, at det ønsker den ikke at leve op til.

Derfor prøvede jeg at konkretisere debatten ved at spørge, hvilke konkrete initiativer regeringen f.eks. vil tage på landbrugsområdet for at afskaffe de allerværste ordninger set fra ulandenes side, de ordninger, som holder dem ude fra vores markeder, og som udkonkurrerer dem på verdensmarkedet. Hvad vil regeringen gøre på de områder?